

Persistent and recurrent nasopharyngeal carcinoma. Focused on Indonesia

S.D. Stoker

Dr. S.D. Stoker,
aios KNO,
VUmc Amsterdam.
E-mail:
s.stoker@vumc.nl

Het nasofarynxcarcinoom (NPC) is gevoelig voor radiotherapie en chemotherapie en daarom relatief goed te behandelen; de vijfjaarsoverleving is 70-80%. Deze resultaten worden vermoedelijk echter alleen bereikt in ziekenhuizen die beschikken over veel expertise in NPC en over ruim voldoende en moderne faciliteiten. Meer dan 85% van de patiënten met NPC wordt gediagnosticeerd in lage- of middeninkomenslanden, waar de behandelmogelijkheden beperkt zijn en de werkelijke overlevingskansen van NPC minder goed. In Indonesië, waar NPC een van de meest voorkomende vormen van kanker is, is meer dan de helft van de patiënten binnen twee jaar na het stellen van de diagnose overleden. Residuen en recidieven van NPC komen veel voor. Ook in Nederland wordt geen vijfjaarsoverleving gehaald zoals beschreven in de literatuur. Het Epstein-Barrvirus (EBV) heeft een nauwe relatie met NPC. In endemische gebieden wordt het bij meer dan 95% van de patiënten gevonden in de tumorcellen en in niet-endemische gebieden bij ongeveer de helft van de patiënten. In dit proefschrift worden nieuwe diagnostische instrumenten onderzocht die kunnen bijdragen aan het vroegtijdig opsporen van residuen en recidieven. Zo blijken DNA-load van EBV in de nasofaryngeale brush en serologie effectieve diagnostische middelen te zijn voor dit doel. Daarnaast worden twee relatief nieuwe behandelmodaliteiten voor NPC onderzocht: fotodynamische therapie (PDT) en een op het Epstein-Barrvirus gerichte therapie, de cytolytische virusactivatietherapie (CLVA).

Bij PDT wordt een fotosensitizer systemisch toegediend, waardoor cellen gevoelig worden voor licht. Vervolgens wordt de tumor belicht, waardoor necrose en apoptose optreden. PDT bleek zeer effectief voor het behandelen van (kleine) lokale recidieven. Dit resultaat benadrukt het belang van vroegtijdige opsporing van lokale recidieven. Bij CLVA-therapie wordt het EBV in de tumorcel gereactiveerd, waardoor de tumor beter zichtbaar wordt voor het immuunsysteem en daarnaast vatbaar voor antivirale therapie. Een tijdelijke partiële respons en stabiele ziekte werden gezien, de langdurige respons waarop gehoopt werd, echter nog niet.

Deel II van dit proefschrift richt zich op Indonesië. De focus ligt op het blootleggen van de huidige problemen bij de behandeling van NPC. Problemen doen zich voor op verschillende niveaus. Patiënten gaan pas laat naar het ziekenhuis en hebben gevorderde ziekte. Door het tekort aan diagnostische en behandel­faciliteiten is de wachttijd voor behandeling lang en worden de behandel­schema's vaak onderbroken, waardoor suboptimale behandelingen ontstaan. In dit proefschrift worden suggesties gedaan voor verbeteringen in de behandeling van NPC.

Verdedigd op 31 mei 2017 te Amsterdam

Promotoren: prof. dr. I.B. Tan en

prof. dr. C.R. Leemans

Copromotoren: prof. dr. J.M. Middeldorp en

dr. J.P. de Boer